

षत् प्रवर्त्तते । कुम्भीकः स च विज्ञेय ईर्ष्यकं शृणु
चापरम् । दृष्ट्वा व्यवायमन्येषां व्यवाये यः प्रवर्त्तते ।
ईर्ष्यकः स च विज्ञेयः षण्डकं शृणु पञ्चमम् । यो भा-
र्यायास्तौ मोहादङ्गनेव प्रवर्त्तते । ततः स्त्रीचेष्टिताकारो
जायते षण्डसंज्ञितः । ऋतौ पुरुषद्वयापि प्रवर्त्तताङ्गना
यदि । तत्र कन्या यदि भवेत् सा भवेन्नरचेष्टिता ।
आसिक्यश्च सुगन्धी च कुम्भीकश्चेत्प्रकस्तथा । सरेतस-
स्त्वमी ज्ञेया अशुकः षण्डसंज्ञितः । अनया विप्रकृत्वा तु
तेषां शुकवह्नाः सिराः । हर्षात् स्युटत्वमायान्ति ध्व-
जोच्छ्रायस्ततो भवेत्” ।

तस्य दायानधिकारिता अनंशशब्दे १४३४ उक्ता । तदायं
विशेषः । “लौकोऽथ पतितस्तज्जः पङ्कुरुन्मत्तको
जडः । अन्धोऽचिकित्सुरोगाद्याभर्त्तव्याः सुनिर्ग-
काः” या० व्याख्या मिता० “एतेषां विभागात् प्रागेव
दोषप्राप्तावनंशत्वत्वं न पुनर्विभक्तानां, विभागोत्तरकालम-
ध्यौषधादिना दोषनिर्हरणे भागप्राप्तिरस्येव “विभक्तेषु
सुतोजातः सवस्त्रायां विभागभाक्” इत्यस्य समानन्यायात् ।
लौक्यान्धौ यदि जन्मत आरभ्य तदा विभागानर्हावेव यदि
त्वत्तरा तदा, तदपगमश्चेदौषधादिना, तर्हि “दृष्ट्याद्वा
तद्विभागः स्यादायव्यविशोधितादिति” रीत्या विभागा-
र्हावेवेत्युक्तम्” । अत्र विशेषः क्लीवादीनामनंशत्वात्तत्पु-
त्राणामयनंशत्वे प्राप्त इदमाह” मिता० “औरसाः
क्षेत्रजास्वेषां निर्दोषा भागहारिणः” । या० “एतेषां
लौवादीनामौरसाः क्षेत्रजा वा पुत्रा निर्दोषा अंश-
पहणविरोधिल्लेयादिशेषरहिता भागहारिणः, अंश-
प्राहिणो भवन्ति । तत्र लौक्यश्च क्षेत्रजः पुत्रः सम्भव-
त्यन्येषां औरसा अपि । औरसक्षेत्रजयोर्ग्रहणं इत-
रपुत्रव्युदासार्थम् । लौवादिदुहितृणां विशेषमाह
मिता०” । “सुताश्चैषां प्रभर्त्तव्या यावद्दे भर्त्सात्कृताः” ।
या० “एतेषां क्लीवादीनां सुता दुहितरो याद्विवाह
संस्कृता न भवन्ति तावद्गुरणीवाः । चण्ड्यास्त्रकार्याश्च ।
क्रीवादिपत्नीनां विशेषमाह मिता० “अपुत्रायोषितश्चैषां भर्त्त-
व्याः साधुवृत्तयः । निर्वासा व्यभिचारिण्यः प्रतिशूलस्त-
थैव च” या० । “एषां क्लीवादीनामपुत्राः पत्न्यः साधुवृत्तयः
सदाचाराच्चैर्ज्ञतव्या भरणीयाः । व्यभिचारिण्यस्तु
निर्वासाः । प्रतिशूलस्तथैवच निर्वासाभवन्ति भरणीया-
श्चाव्यभिचारिण्यश्चेत् । न पुनः प्रातिशूल्यभावेण भर-
ण्यपि न कर्त्तव्यम्” मिता०

वीरमितोदये विशेषः “क्लीवादीनामपि दारपरिग्रहेण पुत्रस-
म्भव उक्तो मनुना “यद्यर्थिता तु दारैः स्यात् क्लीवादीनां
कथञ्चन । तेषासुत्पन्नतन्नामपत्यं दायमर्हति” । तन्नु-
रपत्यम् । नच क्लीवादेरुपनयनाभावेन पतितत्वात् कथं
दारसम्बन्ध इति वाच्यम् । उपनयनानर्हतया अतुप-
नीतत्वे शूद्रवदपतितत्वात्” ।

एतच्चिन्त्यं “सुखेभगाश्च ये केचित् क्लीवप्राया नपुंसकाः ।
ब्रह्मदण्डहता ये च ये च वै ब्राह्मणैर्हताः । महापात-
किनो ये च पतितान्ते प्रकीर्त्तिता” शु० त० ब्रह्मपु-
क्रीवस्य पतितत्वोक्तेः । केचित्तु तत्र उत्तराङ्गे “पतितानां
न दाहः स्यान्नान्येष्टिर्नास्थिसञ्चयः पातः कर्त्तव्यो नचाशु
नाशौ च सुदकक्रिया” इत्युक्तेरशौचाद्यभावाङ्गमिदं पा-
तित्यं नान्यत्र । अतएव अनंशिगणनायां याज्ञवल्क्यादि-
भिः पतितत्वात् पृथक् क्लीवस्य कीर्त्तनं सङ्गच्छते इत्याहुः ।
मनुनाऽस्यापाङ्क्तेयत्वसक्तम् “आचारहीनः क्लीवश्च नि-
त्ययाचनकस्तथा” इत्युपक्रमे “एतान् विगर्हित्वाचारान-
पाङ्क्तेयान् द्विजाधमान्” इति । “अस्तोत्पत्तौ कारणसक्तं
मनुना । “पुमान् पुंसोऽधिके शुक्ले स्त्री भवत्यधिक
स्त्रियाः । सास्येऽपुमान् पुंस्त्रियौ वा क्षीयात्ये च विप-
र्ययः” “पुंसोवोजे अधिकेऽयुग्मास्वपि एतो जायते स्त्री-
वीजेऽधिके युग्मास्वपि दुहितैव । अतोदृष्ट्याहारादिना
निजबीजाधिक्यं भार्यायाश्चाहारलाघवादिना बीजात्य-
त्वमवगमप्रायुग्मास्वपि पुत्रार्थिना गन्तव्यमिति दर्शितं
स्त्रीपुंसयोस्तु बीजसामेऽपुमान् नपुंसकं जायते पुं-
स्त्रियाविति यमौ निःसारोऽत्ये चोभयोरेव बीजे गर्भस्या-
सम्भवः” कुल्लू० ।

कर्त्तव्यकर्म्मसु निरुद्धमाहेऽअधीरे ४ विक्रमहीने अमरः
तस्य भावः व्यञ् । क्लेय न० । तत् क्लीवता स्त्री । त्व
क्लीवत्व न० तद्भावे “भा क्लेय्यं गच्छ कौन्तेय ! नैतत्-
त्वय्युपपद्यते” गोता । “पुनरक्लावतया प्रकाशयताम्”
रघुः । “क्लीवतया धैर्येण” मल्लि० । “कोहि धर्मोऽस्त
ते भीष्म ! ब्रह्मेचर्यमिदं दृष्ट्वा । यद्धारयसि मोहाङ्गा
क्लीवताद्वा न संशयः” भा० स० ४० अ० । क्लेयश्च पुंस्त्रे-
न्द्रियोपघातः अशक्तिशब्दे ४०२ शृ० उदा० । जातस्य
क्लीवताकारणं च सम्युते दर्शितं यथा “शुकवहे हे धमन्यौ
तयोर्नृणां स्तनौ दृष्ट्वा च तत्र विद्वस्य क्लीवता चिरात्
प्रसेको रक्तशुक्रता च” । “क्लीवकृपांस्तरौटिनः” अथ०
८, ६, ७, क्लीवइवाचरति उग्रः क्लिप् वा । क्लीवायते । का-